Kapitel 4 · Noget om køn og lidt om alder

11 Lyt, skriv og gentag hjemme

Anna: Har du hørt, vi skal have en ny afdelingsleder? Hun begynder allerede i næste måned.

Peter: Hun? Det er ikke en kvinde. Det er en mand.

Anna: Nej, du tager fejl. Det er en kvinde. Jeg har selv set hende.

Peter: Så må det være en anden, du har set. Han hedder Gert Østergaard.

Anna: Nej, det er dig, der tager fejl. Det er G-E-R-D, og med D er det et pigenavn. Gert med T, det er et drengenavn.

Peter: Er du sikker på det?

Lone: Det er Anna, der har ret. Vi får en kvindelig afdelingsleder.

Peter: Nå. Jamen, det er vi jo vant til.

15 Far, mor og børn

Sofie: Du Malte, tænker Ina og dig på at gå fra hinanden?

Malte: Æh, ja, æh ... Hvordan ... Hvordan ved du det? Har du snakket med ... med Ina?

Sofie: Nej, men det har jeg da kunnet mærke længe.

Malte: Nå. Men vi har altså ikke sagt det til nogen endnu. Og børnene ved ikke noget.

Sofie: Ja, hvad med børnene? Har I diskuteret det?

Malte: Ja, det er jo det, der er det store problem. Ina mener, det er bedst, at børnene bor hos hende, og at hun så beholder huset.

Sofie: Ja, det tænkte jeg nok, hun ville sige. Men hvad siger du til det?

Malte: Altså, jeg kan godt se, at det er bedst for dem, at der ikke sker alt for mange omvæltninger på samme tid. Men på den anden side ...

Sofie: Men det er jo dit hus. Du købte det jo længe før, du mødte Ina. Og du har altid været vant til at tage dig af børnene, lige så meget som Ina, hvis ikke mere. *Du* kunne jo også blive boende i huset med børnene, og så kunne *hun* flytte.

Malte: Ja, det sagde jeg også til Ina. Men så foreslog hun, at vi solgte huset og købte to lejligheder i stedet for. Så kunne Jes bo hos mig, og så skulle Ella så bo hos Ina. Men det vil jeg selvfølgelig ikke være med til.

Sofie: Nej, man kan da ikke skille søskende.

Malte: Nej, men jeg tror heller ikke, hun mente det.

Sofie: Men hvad så?

Malte: Altså lige nu snakker vi mest om, at børnene kan bo på skift hos Ina og mig. Altså en uge hos Ina og

en uge hos mig.

Sofie: Ja, det er der jo mange, der gør. Men er det godt for børnene? Det tror jeg faktisk ikke.

Malte: Nej, det har du sikkert ret i. Men Ina har også foreslået, at børnene blev hos hende og så var hos mig

på forlænget weekend hver anden uge og så hver anden uge hos mig fra onsdag til torsdag.

Sofie: Så det alligevel bliver hende, der får børnene, og du bliver en slags forlænget weekendfar?

Malte: Ja, faktisk.

Sofie: Og hun får forældremyndigheden?

Malte: Nej, sådan er det ikke. Nu har man jo fælles forældremyndighed.

Sofie: Ja, ja. Men er du sikker på, du ikke tager fejl? Eller taler de bare om at gå tilbage til det gamle

system? Jeg synes, jeg hørte noget om det i radioen.

Malte: Det har jeg nu ikke hørt noget om.

Sofie: Men hvad siger mor og far?

Malte: Ikke noget. Jeg har ikke sagt det til dem.

Sofie: Altså, tror du, vi er blinde og døve alle sammen?